

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej spoločnosťou F. P. so sídlom v B., v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., PhD., proti povinnej **A. K.**, bývajúcej v Ž., za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinnej Z., so sídlom v N., IČO: X., **pre vymoženie 462 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4 Er 692/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 138/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 8. augusta 2012, č. k. 4 Er 692/2010-36 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Vedľajšiemu účastníkovi na strane povinnej ani povinnej náhradu trov konania nepriznal; súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že účastníci v ním dojednanej zmluve o úvere č. 50010042 z 11. augusta 2009 dojednali aj rozhodcovskú doložku (obsiahnutú vo Všeobecných zmluvných podmienkach ako súčasť zmluvy), v zmysle ktorej majú byť všetky ich vzájomné spory vzniknuté v takomto založenom právnom vzťahu rozhodované výlučne Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou, a. s. Túto rozhodcovskú doložku súd prvého stupňa posúdil ako neprijateľnú

podmienku (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá je neplatná, v dôsledku čoho je aj exekučný titul materiálne nevykonateľný a táto absencia tvorí neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonaní exekúcie.

Proti uvedenému uzneseniu podala oprávnená (na pošte 28. augusta 2012) odvolanie doručené prvostupňovému súdu 31. augusta 2012, v ktorom okrem iného navrhla, aby odvolací súd konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a na základe čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie prerušil.

Krajský súd v Žiline uznesením z 9. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 138/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Zároveň zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania v odvolacom konaní, ktorým sa podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie domáhala predloženia ňou navrhnutých predbežných otázok týkajúcich sa výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 na rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia k otázkam, ktoré mal podľa názoru odvolateľky posúdiť Súdny dvor Európskej únie uviedol, že ich v danom prípade považoval za neopodstatnené a irelevantné vzhľadom na to, že v predmetnom konaní nebolo aplikované právo Európskej únie, ale priamo ustanovenia § 53 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. Navyše, aj v prípade, ak by súd považoval oprávnenou položené otázky za relevantné, judikatúra Súdneho dvora Európskej únie upravuje výnimky z povinnosti predložiť predbežnú otázku, a tými sú prípady, kedy existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie a výklad a správna aplikácia práva Európskej únie je súdu úplne zjavná (doktrína *acté claire*). Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny predpoklad na prerušenie konania. Námietky oprávnenej týkajúce sa správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa vyhodnotil za neopodstatnené. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie. Navrhla napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p), napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Trvala na legitimitate návrhu na prerušenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Žiline z 9. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 138/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch

týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. októbra 2012 sp. zn. 1 CoE 138/2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová